

[Justitsministeren]

Direktoratet for Udlændinges afgørelser efter udlændingelovens § 7 kan normalt indbringes for Flygtningenævnet, jf. udlændingelovens § 53 a.

Udlændingelovens henvisning til flygtningekonventionen indebærer blandt andet, at de begrænsninger, som konventionen indeholder, også gælder for udlændingelovens flygtningebegreb. Disse begrænsninger angår blandt andet personer, om hvem der er alvorlig grund til at antage, at de har begået forbrydelse mod freden, krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden eller alvorlige ikkepolitiske forbrydelser eller handlinger, der strider mod De Forenede Nationers mål og grundsætninger.

Drejer det sig om en udlænding, der ikke er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, men som påberåber sig udlændingelovens § 7, stk. 2, bemærkes, at bestemmelsens ordlyd giver plads for et skøn. I en situation, hvor den pågældende nok har tungtvejende grunde til ikke at ønske at vende tilbage til sit hjemland, kan opholdstilladelse alligevel nægtes, hvis andre hensyn som f.eks. omstændigheder, der svarer til eller minder om flygtningekonventionens undtagelsesbestemmelser i artikel 1, litra F, afgørende taler imod.

Det fremgår endvidere af udlændingelovens § 10, at der uanset bestemmelserne i §§ 6-9, kun når særlige grunde taler derfor, gives opholdstilladelse til udlændinge, der er dømt for et strafbart forhold af en sådan karakter, at det kunne medføre udvisning, såfremt pådømmelsen var sket her i landet, eller hvis der i øvrigt foreligger omstændigheder, som kunne medføre udvisning efter reglerne i udlændingelovens kapitel 4.

Direktoratet for Udlændinge og Flygtninge-nævnet oplyser, at praksis er fastlagt i overensstemmelse hermed.

Spm. nr. S 731

Til *trafikministeren* (5/4 89) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Kan ministeren oplyse, om den nedsatte holdetid på stationerne for S-togene i København er forhandlet med handicaporganisationerne, og i givet fald hvad deres holdninger er hertil?«

Begrundelse

Folketinget vedtog i 1987 et beslutningsforslag nr. B 137 om forbedring af trafik- og adgangsforslovene for handicappede. Derfor er det nærliggende at spørge, om der er taget hensyn hertil i beslutningen om at begrænse holdetiden for S-togene. For gangbesværede og synshæmmede forekommer den begrænsede holdetid at være en belastning.

Svar (25/4 89):

Trafikministeren (Knud Østergaard):

I den nye S-togskøreplan – kaldet S 89 – bliver holdetiden for et mindre antal stationer reduceret fra 15 til 10 sekunder.

Holdetiderne på de store stationer vil fortsat være på 20 henholdsvis 30 sekunder, hvilket selv med store passagermængder erfaringsmæssigt giver også handicappede mulighed for at nå at stige på og af S-togene.

DSB har siden 1987 som forsøg benyttet de kortere holdetider på S-banen til Farum, hvilket er forløbet uden problemer.

På de i alt 31 små stationer, som fra den 28. maj 1989 får kortere holdetider end i dag, forventes der på grundlag af disse forsøg ikke at blive problemer for de handicappede med at kunne nå at stige ind og ud.

Elektroførerne er i øvrigt generelt instrueret om under ind- og udstigning at være særlig opmærksomme på handicappede. I de få tilfælde, hvor ind- og udstigning vil komme til at tage længere tid end de 10 sekunder, der er afsat i køreplanen, vil toget derfor vente.

Det er således ikke skønnet, at holdetiderne skulle give de handicappede problemer.

Den nye S-togskøreplan har derfor ikke været forhandlet med handicaporganisationerne.

Endelig skal det anføres, at det i henhold til gældende lov er Hovedstadsrådet, der fastsætter køreplanerne for S-togene. DSB's forslag til S 89 er således godkendt af rådet.

Spm. nr. S 735

Til *sundhedsministeren* (5/4 89) af:

Lis Noer Holmberg (CD):

»Vil ministeren oplyse, efter hvilke regler pensionister på plejehjem bliver holdt skadesløse efter de nye medicintilskudsregler?«